

Angela Davis, en lluita constant

L'activista proposa per a Catalunya una «independència antiracista»

V?deo: 236929507

Cua llarguíssima, serpentejant, per entrar a l'auditori del CCCB (<http://www.cccb.org/ca/participants/fitxa/angela-davis/227339>). Un cop a dins, la sala plena a vessar, dues files de gent dreta incloses. Més gent encara, des de casa, des de seus d'associacions, ateneus, bars, seguiran la conferència per internet. Joan Vergés, professor de filosofia, presenta l'acte i ens situa dins un "esdeveniment multitudinari, gairebé tumultuós". La tria del llenguatge fa preveure les referències al moment actual que viu Catalunya, que no seran poques.

Angela Davis (<http://www.catorze.cat/noticia/7364/angela/davis/arrel/vida>) és una llegenda de la lluita pels drets civils a escala mundial. Integrant dels Panteres Negres, del Partit Comunista dels Estats Units, empresonada, alliberada, feminista i revolucionària. La seva efígie és ja una icona pop. Als setanta-tres anys és una dona carismàtica i somrient, amb una presència especial. Quan puja a l'escenari el públic la rep dempeus, aplaudint sobre crits d'emoció certa.

Angela Davis ha viscut tots els temes sobre els quals ha teoritzat i durant la conferència els visita, els exposa i els matisa des de la perspectiva que dona el temps. Parla d'errors comesos, també: "Quin sentit tenia combatre la violència policial amb patrulles armades, violència amb violència?" "Les eines de l'amo no serviran mai per desmantellar casa de l'amo", cita Audre Lorde. Explica que la revolució per la qual lluitava als anys 70 no es va materialitzar mai, però que la llibertat és una lluita constant.

La interseccionalitat és clau, diu, per a la revolució, per al canvi real lluny de reformes que intenten incloure els no-blancs en un sistema racista, pobres a la roda del neoliberalisme, i dones i persones LGTBQ dins la sexualitat binària i l'heteropatriarcat. Angela Davis parla contra la invisibilització d'una part de la població, contra la deshumanització de les minories i l'individualisme. Reclama també la connexió amb el passat per afrontar el futur, reconèixer els lligams amb els que hi eren i amb els que hi seran.

Durant tota la conferència s'han sentit aplaudiments. Al torn de preguntes sorgeix, necessària, l'observació "Europa ja no és blanca". Al final, torna a fer referència a la circumstància local: "M'han dit que és un moment important per aquest país, que pot ser que demà es declari la independència. Potser ho heu de complicar i parlar d'una independència antiracista, antimisògina. Si és així convideu-me a tornar i aquí estaré per celebrar-ho". La llibertat és, segur, una lluita constant.

Foto: Columbia GSAPP. CC BY-2.0